

Pirosan tekintett ez a hajnal az Oxus tükrebe...

Valahol kelet felé egy lovas vágatott, ölében a forró leány, pihegve, boldogan: — a megszökött menyasszony...

Valahol messze nyugat felé, a méd hegyek alatt egy lovas vágatott, fel-felriadva, egyedül — talán tigrisvadászaton járt —: a megszökött vőlegény...

Az Oxus hullámai pedig egy véres harcost ragadtak tova: — a vén Abgál itta a halál borát...

És csatazaj verte fel addig az Oxus hús ligetét. Ott marta egymást Irán és Turán.

Ifj. Fáy Aladár.

ÁTAL TAVASZFALUN

*Püünkösti lányok, friss püünkösti lányok
Virulnak pírban minden kapuvártán,
Májusfa hírlett vőlegényre várván.*

*Ragadnak átal Tavaszfalun
Sallangos, könnyű, kényes, híres mének.
— Menni valakiért,
Lenni valakié.
Magsüvegelnek közönyös, kevély
Jobbágyi népek.*

*Püünköstbe nyíló rózsaszínű mátkák
Legényre várnak. Tánkra, csókra, nászra
S dalolnak fenn a vőlegényi házba'.*

*Robogok átal Tavaszfalun.
Ostor alatt nyílnak a nyúló mének;
— Nincs közöm senkihez,
Nincs jussom senkihez...
Püünkösti lányok összekacagva
Utánam néznek.*

Csanády György.